

Woord van leven - november 2023

“Want u bent allen kinderen van het licht, en van de dag; wij behoren niet toe aan de nacht en de duisternis”. (1 Tes 5, 5)

Hier vind je verschillende digitale versies van het maandelijkse Woord van Leven (video voor iedereen, video voor kinderen, Powerpoint voorstelling, MP3 Podcast, stripverhaal voor kinderen of tieners) :

www.woord-van-leven.be

Licht heeft altijd symbool gestaan voor het leven. Elke dag kijken we uit naar de zonsopgang, de boodschapper van een nieuw begin.

Het thema licht is aanwezig in de verhalen van volkeren en oude religies.

De joodse traditie viert het feest van het licht, *Chanoeka*. Daarmee gedenkt men de herinwijding van de tempel in Jeruzalem en de bevrijding van heidense riten.

Moslims steken kaarsen aan op de dag van de geboorte van de profeet. Ze noemen het feest *Mawlid* in het Arabisch of *Mevlid Kandili* in het Turks.

Het feest van *Deevali* - de naam betekent 'een rij lichtjes' - is oorspronkelijk een hindoeïstisch feest en wordt ook gevierd door verschillende Indische religies om de overwinning te vieren van het goede over het kwade.

Voor christenen is Jezus Christus het licht dat de duisternis van de wereld verlicht.

Daarom is het licht geladen met een sterke symboliek. Het vertegenwoordigt een aanwezigheid van het goddelijke, een geschenk voor de mensheid en voor de aarde.

“Want u bent allen kinderen van het licht, en van de dag; wij behoren niet toe aan de nacht en de duisternis”.

Maar wat zijn de kenmerken van de kinderen van het licht?

Een daarvan is 'niet te behoren aan de nacht, noch aan de duisternis'. Het afzien van slaap en van apathie ligt besloten in het besluit om te blijven waken. Het is een keuze van liefde om de tijd ten volle te beleven en te bewonen.

De dringende uitnodiging van de apostel aan de gemeenschap van Tessalonica is dan ook om samen te waken en elke vorm van lusteloosheid en onverschilligheid af te zweren. In een tijd waarin de mensheid een bijzondere behoefte heeft aan licht, hebben degenen die niet tot de nacht behoren de taak om de relaties tussen mensen te verlichten. In een voortdurende zelfgave maken ze de aanwezigheid van de Verrezenen zichtbaar met geloof, liefde en hoop, zoals Paulus schrijft (vgl. 1Tes 5, 8).

En nogmaals: het is belangrijk om een nauwere en meer waarachtige relatie met God te onderhouden. We hebben er nood aan om diep in ons innerlijk en in ons hart af te dalen en momenten van dialoog te vinden. Dat gebeurt in het gebed en in het praktisch beleven van zijn Woord, dat precies dit licht laat schijnen.

“Want u bent allen kinderen van het licht, en van de dag; wij behoren niet toe aan de nacht en de duisternis”.

Soms kunnen we ook gewend raken aan een leven in de duisternis van ons hart of genoeg nemen met de vele kunstlichten, met al de beloften van geluk die de wereld ons voorhoudt. Maar God roept ons altijd op om zijn licht in ons te laten schijnen. Hij wil dat we aandachtig naar mensen en gebeurtenissen kijken om daarin heldere patronen te vinden.

De inspanning bestaat erin om voortdurend een keuze te maken die ons herboren doet worden, de keuze om van duisternis naar licht te gaan. "Christenen kunnen niet ontsnappen aan de wereld, zichzelf verbergen of religie als een privé-aangelegenheid beschouwen", schreef Chiara Lubich. "Zij leven in de wereld met een verantwoordelijkheid, een missie ten aanzien van alle mensen: licht zijn dat verlicht. Ook jij hebt die taak, en als je dat niet doet, ben je als zout dat zijn smaak heeft verloren of als licht dat schaduw is geworden, van geen nut meer."^[1] De taak van een christen is om dit licht dat in hem woont door te laten schijnen, om 'teken' te zijn van deze aanwezigheid van God onder de mensen."^[2]

“Want u bent allen kinderen van het licht, en van de dag; wij behoren niet toe aan de nacht en de duisternis”.

God is licht, en Hij kan gevonden worden door hen die Hem zoeken met een oprecht hart. Wat er ook gebeurt, we zullen nooit van zijn liefde worden gescheiden, omdat we zijn kinderen zijn. Als we hier zeker van zijn, zullen we niet verrast of verpletterd worden door de gebeurtenissen die ons van streek kunnen brengen.

De aardbeving van dit jaar in Turkije en Syrië, die meer dan 50.000 levens eiste, heeft het leven van miljoenen mensen op zijn kop gezet. Degenen die de catastrofe overleefden, hele gemeenschappen in het aardbevingsgebied en in andere landen hebben lichtpunten gevormd die werkten om onmiddellijk hulp en troost te bieden aan wie geliefden, huizen, alles verloren.

Duisternis kan nooit degenen overweldigen die ervoor kiezen om in het licht te leven en licht voort te brengen. Voor ons christenen betekent dit een leven met Christus in ons midden. Zijn aanwezigheid maakt openingen mogelijk waardoor licht en leven binnenstromen. Zijn aanwezigheid geeft nieuwe hoop en doet ons telkens weer wonen in Gods liefde.

Samengesteld door Patrizia Mazzola en het Woord-van-leven-team

^[1] Vgl. Mat 5, 13-16.

^[2] Chiara Lubich, *Woord van leven van augustus 1979*.